

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016265182

Дата перевірки:
20.05.2024 14:39:59 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
22.05.2024 10:28:51 EEST

ID користувача:
100011300

Назва документа: Дейнека А. курсова -

Кількість сторінок: 21 Кількість слів: 3683 Кількість символів: 28786 Розмір файлу: 354.34 KB ID файлу: 1016055061

24.7% Схожість

Найбільша схожість: 23.6% з Інтернет-джерелом (<https://ua-referat.com/?red=65708>)

24.7% Джерела з Інтернету

333

Сторінка 23

Не знайдено джерел з Бібліотеки

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

11

1.1. Методи науково-педагогічного дослідження

Питанням методології та методики педагогічних досліджень присвячені роботи В.П. Безпалько, Н.В. Кузьміної й інших дослідників.

Під педагогічним дослідженням розуміється процес і результат наукової діяльності, спрямований на отримання нових знань про теорію та методику організації навчально-виховного процесу, його зміст, принципи, організаційні методи і прийоми. [Курченко Т.А. Смирнова М.Є., Малюкіна О.В.]

У процесі педагогічного дослідження, організованого з метою отримання нових фактів, використовують систему методів науково-педагогічного дослідження. У своїх наукових пошуках педагогіка користується різноманітними методами (способами) пізнання педагогічної дійсності, вивченням яких переймається методологія педагогіки.

Поняття "метод" (грец. *methodos*) використовувалося в стародавньому світі як синонім до виразів "шлях дослідження, спосіб пізнання". Сучасна філософія трактує його як форму практичного і теоретичного освоєння дійсності, систему засобів, прийомів, принципів та підходів, які може застосовувати конкретна наука для пізнання свого предмета.

У педагогіці, психології метод виступає також засобом реалізації психологічного пізнання предмета науки в конкретних умовах, з використанням конкретних прийомів дослідження та відносно конкретних характеристик досліджуваного предмета.

Метод науково-педагогічного дослідження — спосіб дослідження психолого-педагогічних процесів формування особистості, встановлення об'єктивної закономірності виховання і навчання. За допомогою методів педагогіка здобуває інформацію про те чи інше явище, процес, аналізує і обробляє одержані дані, включає їх в систему відомих знань. Тому темп і рівень розвитку педагогічної теорії залежить від того, які методи дослідження

вона використовує

Розрізняють універсальні та спеціальні методи соціально-педагогічного дослідження. Універсальними називають методи дослідження, які використовуються не тільки в соціальній педагогіці, а й в інших галузях наукового знання: як у споріднених за змістом так і ні. До універсальних методів належать спостереження, експеримент, бесіда, анкетування. Спеціальні методи – це методи, які використовуються тільки в соціальному дослідженні або в близьких за змістом наукових пізнавальних актах. [Коваль Л.Г., Зверева І.Д., Хлебнік С.Р.]

Організовуючи дослідження, необхідно оптимально поєднувати комплекс методів, дбаючи, щоб таке поєднання забезпечило отримання різнобічних відомостей про розвиток особистості, колективу або іншого об'єкта виховання чи навчання.

Функціонально диференціація методів дослідження відбувається за ознакою змісту пізнавальних та перетворюючих дій, які реалізуються дослідником під час професійної взаємодії з предметом дослідження. Структурно ця диференціація відповідає етапам дослідження, на кожному з яких відбувається своєрідне функціональне поєднання типів пізнавальних та перетворюючих дій дослідника. Виділяють таким чином:

Методи емпіричного дослідження предмета;

Ця група методів зорієнтована на пізнання безпосередньої дійсності, зовнішніх зв'язків і відношень. Найчастіше в педагогічних дослідженнях використовуються розкриті емпіричні методи дослідження, до яких належать педагогічне спостереження, бесіда (інтерв'ю), анкетування (закрита, відкрита), педагогічного експерименту, вивчення шкільної документації, тестування, соціометрії, аналізу результатів діяльності дитини. Методи теоретичного дослідження предмета;

До теоретичних методів педагогічного дослідження належать аналіз і синтез, індукція та дедукція, порівняння, класифікація, узагальнення, абстрагування, конкретизація.

Аналіз і синтез. Ці методи наукового пізнання не існують ізольовано один від одного. Аналіз є уявним або фактичним розкладанням цілого педагогічного явища чи процесу на частини. Синтез — відновлювання цілісності розглядуваного педагогічного явища чи процесу в усьому різноманітті його виявів.

Індукція та дедукція. У процесі використання цих методів відбувається перехід знання про **одиничне та окреме у знання про загальне, і навпаки. У педагогічному дослідженні його використовують для з'ясування причинно-наслідкових зв'язків між педагогічними явищами, узагальнення емпіричних даних на основі логічних міркувань від конкретного до загального. За методом індукції на підставі загальних знань роблять висновки про конкретне. Метод дедукції передбачає формулювання висновків шляхом від загального до конкретного. Основою дедуктивного методу є наукові положення, що не вимагають дослідно-експериментального підтвердження, а сприймаються як аксіоми.**

Порівняння. Дає змогу простежити динаміку досліджуваного явища.

Класифікація. Розподіл педагогічних фактів, явищ, процесів за притаманною для певної групи ознакою.

Узагальнення - перехід від одиничного до загального, від менш загального до більш загального.

Абстрагування. До цього методу вдаються за необхідності виокремити із сукупності ознак, властивостей явища ті, що становлять предмет дослідження.

Конкретизація. Цей розумовий процес передбачає надання предмету конкретного вираження. Під час конкретизації відбувається збагачення педагогічних понять новими ознаками, оскільки цей метод спрямований на висвітлення розвитку предмета як цілісної системи.

Методи аналізу (математичні і статистичні методи педагогічного дослідження).

Ці методи застосовують у педагогіці для оброблення одержаних

методами спостереження й експерименту даних, а також для встановлення кількісних залежностей між досліджуваними феноменами.

Метод реєстрування. Цей метод передбачає виявлення певної якості в явищах даного класу і обрахування за наявністю або відсутністю її (наприклад, кількості скоєних учнями негативних вчинків).

Метод ранжування. Означає цей метод розміщення зафіксованих показників у певній послідовності (зменшення чи збільшення), визначення місця в цьому ряду об'єктів (наприклад, складання списку учнів залежно від рівня успішності та ін.).

Метод моделювання. Його сутністю є створення й дослідження наукових моделей - змістовно представленої і матеріально реалізованої системи, яка адекватно відображає предмет дослідження (наприклад, моделює оптимізацію структури навчального процесу, управління навчально-виховним процесом тощо). [Гаас Дж., Стонен Дж.]

З метою організації експериментального дослідження нами було використано наступні методи педагогічного дослідження:

- спостереження;
- педагогічний експеримент:
- констатуючий;
- формуючий;
- анкетування;
- методи математичної обробки даних.

Розглянемо більш докладніше запропоновані методи дослідження.

Спостереження - цілеспрямоване та планомірне сприйняття педагогічних явищ, результати яких фіксуються експериментатором.

Цей метод широко застосовується у дослідженнях різних явищ суспільного життя. Спостереження дає змогу одержати цікаві відомості про людину: манеру її поведінки, характер взаємовідносин з іншими людьми, особливості її спілкування.

При використанні спостереження як одного з головних емпіричних

методів соціально-педагогічних досліджень необхідно забезпечити:

- чітке визначення мети спостереження та узгодження її з метою дослідження;

- мотивований вибір об'єкта, предмета й ситуації;
- вибір найдоцільніших способів спостереження за певною схемою;
- планомірне проведення спостереження за певною схемою;
- перевірка результатів спостереження щодо їхньої обґрунтованості та надійності.

Завданнями спостереження можуть бути попереднє вивчення об'єкта, висунення гіпотези, її перевірка, уточнення результатів, одержаних за допомогою інших методів. Об'єктами спостереження залежно від мети та завдання дослідження є окремі особи в різних ситуаціях спілкування, великі чи малі групи, спільноти.

Предметом спостереження є вербальні та невербальні акти поведінки окремої людини, групи або кількох груп у певному соціал соціальному середовищі та ситуації.

Спосіб спостереження визначається завданням, об'єктом, ситуацією і характером взаємодії між спостерігачем та об'єктом спостереження.

Перевагами спостереження є:

- безпосередність сприйняття, яка дозволяє фіксувати конкретні, природні ситуації, факти, живі фрагменти життя, багаті деталями, фарбами тощо;

- можливість врахувати конкретну поведінку груп реальних людей;
- спостереження не залежить від готовності осіб, що спостерігаються, висловлюватися про самих себе;
- багатомірність даного методу, яка дає можливість фіксувати події і процеси найбільш повно і всебічно.

Спостереження є початковим і одним із найбільш поширених методів педагогіки. Воно може розглядатися як самостійний метод, але частіше

використовується спільно з будь-яким іншим, наприклад анкетуванням [Паніна Н.В.]

Метод педагогічного експерименту — науково поставлений дослід організації педагогічного процесу в чітко виділених умовах. Забезпечує надійніші результати у педагогічних дослідженнях.

Залежно від мети дослідження розрізняють такі види педагогічного експерименту:

1. *Констатуючий експеримент першого порядку.* Спрямований на з'ясування характеристик та властивостей досліджуваного явища. У ньому беруть участь основна і контрольна групи. Основна група бере участь у всіх процедурах експерименту. Контрольна група є еталоном, за яким оцінюють розвиваючий та формуючий ефект експерименту. Завдяки цьому дослідження відбувається в паралельному режимі.

2. *Формуючий експеримент.* Здійснюється за допомогою експериментальної моделі розвиваючих і формуючих впливів на предмет дослідження. Поєднує в собі різні процедури: навчальні, ігрові, практичні тощо. Важливою при цьому є аналітична модель "розвиваючого ефекту" експерименту — своєрідний "ідеальний образ" сподівань дослідника щодо його результатів.

3. *Констатуючий експеримент другого порядку.* На цьому етапі організують "контрольне" дослідження, залучивши основну та контрольну групи учасників. Його мета — фіксація показників із досліджуваного об'єкта після закінчення процедури формуючих впливів. Показники контрольної вибірки використовують як еталон для з'ясування формуючого ефекту, досягнутого при роботі з основною групою. Далі результати дослідження аналізують та використовують для обґрунтування закономірностей розвитку психологічних особливостей досліджуваних.

На відміну від педагогічного спостереження, педагогічний експеримент дає змогу:

- штучно відокремити досліджуване явище від інших,

- цілеспрямовано змінювати умови педагогічного впливу на вихованців; повторювати педагогічні явища в приблизно таких самих умовах;

- поставити досліджуване явище в умови, які піддаються контролю.

Основні особливості експерименту, які зумовлюють його дослідницьку цінність, такі:

- 1) В експерименті дослідник сам викликає досліджуване ним явище замість того, щоб чекати, поки випадковий потік явищ надасть йому можливість це явище спостерігати;
- 2) експериментатор може змінювати умови, за яких явище виявляє свої характеристики, замість того, щоб сприймати їх у випадково даному контексті ситуації;
- 3) варіативні маніпуляції експериментатора умовами дослідження дають можливість виявляти закономірності протікання тих чи інших процесів, явищ за конкретних умов і ситуації;
- 4) підвищення точності реєстрації дій піддослідних;
- 5) зв'язок з теорією.

Педагогічний експеримент є комплексним, оскільки передбачає поєднання методів спостереження, бесіди, анкетування, створення спеціальних ситуацій тощо на всіх етапах кожного з видів експерименту. (Рудницька)

Метод анкетування — дає змогу підвищити об'єктивність інформації про педагогічні факти, явища, процеси, їх типовість, оскільки передбачає отримання інформації від якнайбільшої кількості опитаних. За характером анкети поділяють на: відкриті — передбачають довільну відповідь на поставлене запитання; закриті — до поставлених запитань пропонуються варіанти готових відповідей на вибір опитуваного; напіввідкриті — крім вибраної з готових відповідей, можна висловити й власну думку; полярні — потребують вибору однієї з полярних відповідей типу "так" чи "ні", "добре"

чи "погано" та ін..

Крім того запитання можуть бути прямі – формулюються в особовій формі і спрямовані на одержання безпосередньої інформації. Непрямі запитання висловлюються у безособовій формі й використовуються під час вивчення особистих боків життя опитуваного.

Програма дослідження анкетування повинна чітко відповідати на запитання:

- на розв'язання якої проблеми орієнтується дане дослідження;
- одержання якого результату орієнтується дане дослідження.

Після розробки програм дослідження, у якій докладно сформульовані цілі та завдання, які висунуті і обґрунтовані робочі гіпотези, складена методика і план дослідження, приступають до розробки анкети.

Основна частина анкети починається, як правило, з контактних питань, які полегшують входження респондента в проблему й активне включення в опитування. Змістова частина анкети підрозділяється на декілька блоків, які взаємопов'язані за сенсом питань, що покликані надати інформацію з проблем, котрі вивчаються.

Послідовність розміщення різних блоків питань планується, виходячи з принципу поступового зростання ступеня складності питань і їх смислового взаємозв'язку у відповідності з завданням дослідження.

Питання, які розташовані ближче до кінця опитування, повинні сприяти зняттю напруги, розвантажуванню.

Заключну частину розташовують, як правило, в кінці. Ця частина анкети дає знання про статус того, кого опитують, його положення у суспільстві та ін.

За викладеним в них змістом, питання підрозділяють на:

- Питання про факти;
- Питання про знання;
- Питання про думки, установки, мотиви поведінки.

Анкета повинна бути складена таким чином, щоб зібрана з її

допомогою інформація давала можливість з максимальною повнотою розв'язати завдання, що досліджуються.

Анкетне дослідження дає змогу зібрати великий за обсягом матеріал, що дає можливість вважати отримані відповіді цілком імовірними/[Максименко.]. Його недоліком є суб'єктивність і випадковість відповідей, неможливість перевірки їх правильності та щирості. Анкетування на відміну інших методів потребує мінімального дослідницького апарату. Характер матеріалів анкет підлягає кількісному аналізу, зручний в обробці. Однак і анкетування не завжди універсальне: іноді відіграє в дослідженні основну роль, іноді другорядну, а іноді його проводити взагалі недоцільно.

Математичні методи використовують для кількісного аналізу фактичного матеріалу, отриманого у процесі дослідження. Вони надають процесу дослідження чіткості, структурованості, раціональності, ефективності при опрацюванні великої кількості емпіричних даних. Математичні та статистичні методи застосовують у педагогіці для оброблення одержаних методами спостереження й експерименту даних, а також для встановлення кількісних залежностей між досліджуваними феноменами.

Обробка даних включає слідуючі компоненти:

- 1) редагування і кодування інформації. Головне призначення полягає в уніфікації тієї інформації, яка була одержана в процесі дослідження.
- 2) створення перемінних. Зібрана на основі анкет інформація в багатьох випадках прямо відповідає на ті питання які необхідно вирішити в дослідженні. Оскільки запитання одержали форму індикаторів в процесі операціоналізації. Тепер необхідно провести зворотну процедуру тобто перевести дані в форму, яка б відповідала на питання дослідження.
- 3) статистичний аналіз. Цей крок є ключовим в процесі аналізу соціологічних даних. В процесі статистичного аналізу виявляються деякі

статистичні закономірності і залежності, які дозволяють соціологу зробити певні узагальнення і висновки.

Для проведення статистичного аналізу соціологи використовують велику кількість різноманітних математичних методів, які дозволяють повністю і всебічно аналізувати зібрану інформацію. В сучасній соціології для цієї мети активно застосовується ЕОТ, доповнені програмами математико-статистичної обробки.

Отже розглянувши методи дослідження перейдемо до педагогічного експерименту.

1.2 Організація й результати дослідження

Експериментальне дослідження було організовано на базі кафедри на зимових видів, велоспорту та туризму ХДАФК. У ньому взяли участь 40 студентів I курсу спеціальності "Туризм".

Сутність експерименту полягала у впровадженні мультимедійних технологій у навчальний процес при викладанні навчальної дисципліни "Іноземна мова" і перевірці його ефективності.

Експеримент проводився у I семестрі 2023-2024 навчального року.

Для викладання навчальної дисципліни "Іноземна мова" було розроблено мультимедійне забезпечення для всього лекційного матеріалу.

Так, представимо мультимедійну презентацію на тему "Види спортивного туризму", що має на меті:

- систематизувати навчальний матеріал з даної теми, виділити в ньому наголовніше;
- сконцентрувати увагу студентів на найбільш важливих визначеннях та показниках;
- наочно представити графічний матеріал (таблиці, схеми);
- викликати у студентів бажання оволодіти теоретичними та практичними навичками організації та проведення туристських заходів.

В мультимедійній лекції використано багато малюнків, які наочно ілюструють той чи інший вид спортивного туризму, яскраве забарвлення повинно концентрувати увагу студентів на екрані. Використано різноманітні анімаційні ефекти для ефективного сприйняття інформації – виділення кольором, контрастні кольори, підкреслювання головного, виділення шрифтом та інші. Основні кольори лекції – синій та зелений. Синій колір сприяє концентрації уваги, зелений обрано для розвантаження напруження очей в середині та наприкінці лекції.

В лекції багато матеріалу подано у вигляді таблиць та схем. Це дає можливість наочно побачити великий масив даних в узагальненому вигляді. Для представлення таблиць було обрано контрастні однотонні кольори, щоб концентрувати увагу саме на даних таблиць, а не на малюнках. Малюнки використані на інших слайдах для пожвавлення уваги та зацікавлення студентів.

Для представлення лекції було використано мультимедійний проектор(вписати який).

Лекція має наступний вигляд:

На Слайді 1 представлена тема лекції "Види спортивного туризму" та прізвище викладача, що проводить лекцію. Тема лекції проілюстрована фоновим малюнком - зображення групи туристів.

Слайд 2.



Схематично проілюстровано види спортивного туризму, що коментується викладачем: "Критерієм включення виду туризму у класифікацію є масовість, щорічне проведення у країні спортивних походів даного виду. Всі походи у порядку зростаючої протяжності і технічної складності поділяються на походи I, II, III, **IV**, V, **VI** категорії складності."

Використано ефект виділення кольором- колір фону схеми змінюється з синього на червоний, що концентрує увагу студентів.

Класифікацію спортивного туризму представлено на наступному слайді:

Слайд 3.



Червоним кольором виділені еталони технічних маршрутів. Схема представлена на фоні зображення туристичного намету у горах, але за кліком мишки фон змінюється на однотонний синій колір, щоб чітко бачити інформацію і зручно було занотовувати дані.

Слайд 4.

Піший туризм – базовий вид спортивного туризму.

Основна його мета:

подолання групою туристів маршруту по слабо пересеченій
мемісцевості з точки А в точку В за вказаний проміжок часу

Визначення пішого туризму подається на фоні зображення Аппалачської тропи - найдовшого пішого маршруту у світі. Використано ефект наближення – створюється уява проходження тропою.

Коментар викладача: Аппалачська тропа має протяжність біля 3,5 тис. км, від гори Катадин (Мен) на півночі до гори Спрингер (Джорджія) на півдні. Точну довжину визначити практично **неможливо**, так як існує кілька **альтернативних шляхів**.

Слайд 5. Категорії складності маршруту

№	Показники маршруту	Категорії складності маршрутів					
		I	II	III	IV	V	VI
1	Тривалість (t), днів (не менше)	6	8	10	13	16	20
2	Протяжність (l), км (не менше)	130	160	190	220	250	300
3	Максимально припустима кількість балів	20	30	50	75	110	150
	за локальні перешкоди (ЛП max)						
4	Бали за локальні перешкоди (ЛП), що йдуть у залік (не менше)	10	20	40	60	80	110
5	Загальна кількість балів, набрана за категоріальний маршрут	12-25	26-59	60-94	95-134	135-184	185 і більше

Таблиця "Категорії складності маршруту" розташована на синьому контрастному фоні, дає можливість чітко побачити багато інформації в узагальненій табличній формі.

Наступні 2 слайди показують географічні показник и туристських районів для пішого туризму та показники автономності. Фон слайдів змінюється на зелений для послаблення напруження очей студентів.

Слайд 6. Географічний показник туристських районів для пішого туризму (Г)

Туристський район	Показник,
-------------------	-----------

	бали
Середня рівнинна частина території СНГ	0-2
Карпати, Крим	3
Карелія, Кавказ	4
Середній та Південний Урал, Тянь-Шань	6
Алтай, Кузнецький Алатау	7
Західно-Сибірська низовина	7-10
Анхаргельська обл., Республіка Комі, Памиро Алтай, Східний Саян	8
Північний Урал, Примор'є	9
Кольський півострів, Памир	10
Хабаровський Край	11
Полярний Урал, Забайкал'є, Кодар, Удокан, Сахалін	12
Пустинні та полупустинні райони Середньої Азії	13
Становий хребет та Алданське нагір'я	14
Камчатка та Курильські острови	15
Плато Путорана	16
Магаданська обл., Чукотка	18
Верхоянський хребет, хребет Черського та Сунтар-Хаята	19
Таймир (гори Бирранга), острів Врангеля	24
Північна Земля та Земля Франца Йосифа	30

Слайд 7. Показник автономності маршруту

Рівень автономності маршруту	Коефіцієнт автономності
Маршрут пройдено групою при повній автономії	1
Маршрут пройдено групою з використанням транспортних засобів для організації закидання	0,7
Маршрут проходить через населений пункт	0,5
Маршрут проходить через 2 чи більше населених пунктів	0,2

На наступному слайді інформація подається у вигляді тексту на фоні засніженої місцевості – що ілюструє зміст слайду-визначення лижного туризму.

Слайд 8.

Лижний туризм

вид спортивного туризму, основною метою якого є подолання маршруту по засніженій місцевості з різноманітними переешкодами

Слайд 9.

Оцінка складності маршруту відбувається шляхом порівняння з еталонним маршрутом у даній місцевості

Показники маршруту:

- - Протяжність маршруту;
- - Технічна складність маршруту: кількість, характер та різноманітність перешкод на маршруті

На слайді 9 використовуються ефекти вицвітання та появи тексту зі збільшенням, сконцентровуючи увагу студентів на змісті інформації, а не фоні.

Слайд 10.

Гірський туризм

це подорож у горах, пов'язана із проходженням відносно складних участків гірського рел'єфу, таких як схили, гребені, льодники, перевали, форсування гірських потоків

На фоні слайда – зображення гір. Курсивом визначені слова, на яких викладач робить увагу при вимові визначення.

На слайді 11 представлено таблицю "Кількість перевалів у гірських походах у залежності від категорій складності". Великий масив інформації візуально сприймається краще. Чорний шрифт на білому фоні дає змогу чітко бачити інформацію, подану в табличній формі.

Слайд 11. Кількість перевалів у гірських походах у залежності від категорій складності

Категорія складності походу	Мінімальна тривалість походу у днях	Мінімальна кількість перевалів Усього	Мінімальна кількість категорійних перевалів У тому числі						Максимально припустима кількість найбільш складних перевалів при відповідно збільшеній тривалості походу
			1А	1Б	2А	2Б	3А	3Б	
I	6	2	2	-	-	-	-	-	1А не більше 5
II	8	3	1	2	2	-	-	-	1Б не більше 4
III	10	4		1	1	-	-	-	2А не більше 4
IV	13	5		1	1	2	-	-	2Б не більше 4
V	16	6				1	2	-	3А не більше 3
VI	20	7				1	2	1	3Б не більше 3

Слайд 12.

Водний туризм

це походи річками, озерами, морями і водоймищами на байдарках, катамаранах, каяках, сплави на плотах, а також подорожі водними маршрутами на теплоходах

Зміст слайду проілюстровано фоном із зображенням ріки. Використано ефект впливання з лівого боку.

На слайді 13 представлено таблицю "Мінімальна кількість локальних перешкод в залежності від категорії складності у водному туризмі". Обрано фон із зображенням подолання річних порогів туристами на байдарці. Ефект вицвітання дозволяє студентам спочатку побачити картинку, сконцентрувавши увагу на центрі слайду, потім її місце займає таблиця з даними.

Слайд 13. Мінімальна кількість локальних перешкод в залежності**від категорії складності у водному туризмі**

Категорія складності походу	Мінімальна кількість локальних перешкод					
	1	2	3	4	5	6
I	2	-	-	-	-	-
II	1	2	-	-	-	-
III		1	2	-	-	-
IV		1	1	2	-	-
V		1	1	2	-	-
VI				1	2	1

Слайд 14.*Велотуризм***Вид спортивного туризму, що полягає у походах та подорожах на велосипеді, долаючи загальнотуристські та специфічні перешкоди**

На слайді 15 подано таблицю "Оцінка категорії складності велосипедного маршруту", використано зелений фон, як і в попередній раз для розслаблення зору студентів.

Слайд 15. Оцінка категорії складності велосипедного маршруту

Параметр маршруту	Категорія складності маршруту					
	I	II	III	IV	V	VI
Тривалість маршруту (мінімальна), дні	6	8	10	13	16	20
Протяжність маршруту (мінімальна), км	40	500	650	800	1000	120
Кількість балів, що йде до заліку за протяжні перешкоди:						
1 к.т.	6	3	3	3	-	-
2 к.т.	6	14	5	5	5	-
3 к.т.	-	14	24	10	5	5
4 к.т.	-	-	-	20	15	15
5 к.т.	-	-	-	39	59	> 60
Категорія складності в балах	2-6	7-	15 -	25-	40-	> 60
		14	24	39	59	

Слайд 16.

Автомототуризм

спортивні походи, що передбачають пересування обраним маршрутом на автомобілях та мотоциклах

Використано ефект колової появи, що дає змогу побачити з початку фоновий малюнок, що ілюструє зміст слайду, а потім сконцентрувати увагу на визначенні.

Слайд 17.

Оцінка складності маршруту у автототуризмі

аналогічна оцінці складності у велотуризмі

(за виключенням значень коефіцієнту дорожнього покриття та коефіцієнта протяжності)

Наступний слайди передають визначення спелеотуризму на фоні ілюстрації печери та табличні дані : "Складність спелеопоходів в залежності від кількості категорійних печер". Ефекти появи тексту направлені на стимулювання уваги, яка часто втрачається наприкінці лекції.

Слайд 18.

Спелеотуризм

різновид спортивного туризму, зміст якого полягає в подорожах по природним печерам і подоланням в них різних перешкод (сифони, колодязі) з використанням різноманітного спеціального спорядження

Слайд 19. Складність спелеопоходів в залежності від кількості категорійних печер

Категорія складності спелеопоходів	Кількість категорійних печер (не менше)									
	Всього	1	2А	2Б	3	3	4А	4	5	
I	5	3-	2 -		А	Б		Б	А	
II	4-5	4	1	2-3	1 -	2				
III	1-2				1-2					
IV	1-2						1-2			
V	1								1	

На 20 слайді схематично представлені характерні рухомі дії для різних видів туризму. Це є своєрідним підсумком після визначення видів

спортивного туризму і характеристик щодо показників їх складності.

Слайд 20.



Останнім слайдом є подяка за увагу студентів під час лекції. Вона представлена у вигляді картинки – жарту: "Турист дякує студентам за прослуховування важливої інформації та увагу на лекції". Це дає можливість закінчити лекцію на веселій нотці, винести з неї позитивні емоції.

Слайд 21.



Таким чином, мультимедійна лекція на тему "Види спортивного туризму" дає можливість надати багато інформації в цікавій, наочній формі, проілюструвати дані малюнками та зображеннями, що відображають зміст матеріалу, підтримувати увагу студентів протягом всієї лекції, зацікавити їх у подальшому самостійному вивченні даної теми.

З метою перевірки ефективності мультимедійних технологій при викладанні навчальної дисципліни "Туризм", нами було проведено експериментальне дослідження.

Студенти були розподілені на 2 групи: перша-контрольна, друга – експериментальна.

У контрольній групі навчальний процес здійснювався за традиційною методикою, згідно робочої програми (16 годин лекційних занять та 14 годин практичних занять).

У експериментальній групі навчання проводилось також згідно робочої програми, але лекції викладались із застосуванням мультимедійних технологій. Експеримент проводився у 2 етапи.

На першому етапі ми провели констатуючий експеримент, що дозволив встановити рівень початкових знань студентів з дисципліни "Туризм".

